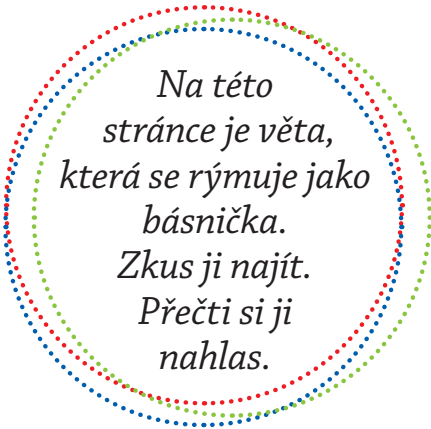

Nene se polekal. Všechny nové a neznámé věci mu naháněly strach. A ze všeho nejvíc ho děsil les. Do toho by nikdy nevšedl. Uprostřed lesa stála totiž hájovna a v ní bydlel hajný Beránek. Spolu s ním tam žil strašlivý štěkající netvor.

*Na této
stránce je věta,
která se rýmuje jako
básnička.
Zkus ji najít.
Přečti si ji
nahlas.*

Když Jojo uviděl, jak se bráchovi roztrásla kolena, honem ho uklidňoval:
„Neboj, jen se porozhlédneme, co je kde nového, do lesa nepůjdeme, vezmeme to klikatě oklikou okolo lesa. A kdyby se náhodou něco semlelo, utečeme. Máme dlouhé nohy a umíme panečku nějak kličkovat. Na ty kličky jsme přece odborníci!“

Ustrašenému zajíci šla ze vší té klikaté Jojovy řeči hlava kolem, ale souhlasil. Oba ušáci vyrazili. Raz a dva a hop a skok, dolů loukou přes potok, trochu klusu, sem tam klička, mžourali si do sluníčka. Les už nechali za zády a právě si to štrádovali polem, když namísto letní pohody zasáhla zpropadená náhoda.

Strašlivá štěkající nestvůra, která měla pobývat s hajným Beránkem hluboko v lese, vyrazila nečekaně proti zajícům. Zrovna se vracela z procházky. Jojo a Nene udělali čelem vzad a dali se na úprk. Zkrátka vzali do zaječích.